

§ 8.

Enhver Læge vil i de ugenlige Indberetninger til vedkommende Stads- eller Distriktslæge med Hensyn til hvert enkelt anmeldt Tilfælde af venerisk Syge have udtrykkelig at bevidne, at han har overholdt Bestemmelsen i forrige Paragraf samt at angive, hvor mange Personer han har givet det i § 6 ommeldte Paalæg.

Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 6 og 7 straffes med Bøder paa indtil 200 Kr. Den, som over for vedkommende Læge opgiver fejlagtigt Navn, Stilling eller Bopæl, straffes efter Straffelovens § 155.

§ 9.

Et Barn, som er angrebet af venerisk Sygdom, maa ikke gives til Opamning ved Brystet af anden Kvinde end dets egen Moder. Ej heller maa nogen Amme, som ved eller formoder, at hun er angrebet af Sygdommen, tage nogen anden Kvindes Barn til Brystet. Forseelser herimod straffes med den i § 4 bestemte Straf, hvorhos den skyldige, dersom Sygdommen forplantes, ikke alene skal være pligtig til at erstatte de angrebne de med deres Helbredelse forbundne Omkostninger, men ogsaa til at give Erstatning for de ved Sygdommen forvoldte Lidelser og Tab.

Samme Erstatningspligt skal paahvile den, der sætter et Barn i Pleje, som han ved er angrebet af venerisk Sygdom eller har Grund til at mistænke for at lide af Sygdommen, eller som anbringer et for Sygdommen mistænkt Barn til Opamning ved Brystet, uden at Plejeforældrene eller Ammen, inden Anbringelsen finder Sted, ere blevne underrettede om, at Barnet er sygt eller mistænkt.

Disse Bestemmelser gælde ogsaa for de offentlige Myndigheder, som anbringe Børn i Pleje eller til Opamning.

Et Barn anses som mistænkt for den ovennævnte Sygdom, selv om ingen Tegn paa den have vist sig hos det, naar Moderen er angreben af den eller tidligere har lidt af Sygdommen i nogen af dens konstitutionelle Former, og der ikke er hengaaet 3 Maaneder efter Fødslen.

§ 10.

Enhver, som sigtes for nogen af de i denne Lovs §§ 1, 4 eller 9, 2det Punktum, omhandlede Forseelser, kan ved Politiets Foranstaltning med sit udtrykkelige Samtykke undergives Lægeundersøgelse. I Vægringstilfælde bestemmer Retten ved Kendelse, saafremt den finder Sigtelsen tilstrækkelig begrundet, at Undersøgelsen skal finde Sted uden Samtykke.

Det samme gælder, naar nogen tiltales efter denne Lovs § 2.

§ 11.

De i § 10 omhandlede Lægeundersøgelser blive at foretage paa det af Politiet opgivne Sted af vedkommende Stads- eller Distriktslæge eller af en dertil særlig antagen visiterende Læge. Tvungen Undersøgelse skal — medmindre vedkommende udtrykkelig giver Afkald derpaa — foretages af en Læge af den paagældendes eget Køn, for saa vidt en saadan praktiserer i vedkommende Købstad eller Lægedistrikt eller dog saa nær derved, at intet Ophold af Betydning derved foraarsages, og er villig til at paatage sig Undersøgelser af denne Art. — Vedkommende Læge nyder herfor enten en aarlig Betaling, som fastsættes af Kommunalbestyrelsen og godkendes af Justitsministeren, eller, dersom en saadan ikke er fastsat og godkendt, en Betaling for hver Undersøgelse, der bestemmes til 4 Kr. for den første Person, der til samme Tid og paa samme Sted undersøges, og til 1 Kr. for hver af de følgende. Betalingen afholdes i Købstæderne af Byens Kasse, paa Landet af Amtsrepartitionsfonden og paa Born-